

Conf. cu originalul

**Parlamentul României
Camera Deputaților**

**Comisia pentru comunitățile de români
din afara granițelor țării**

SINTEZA

lucrărilor Comisiei din zilele de 3, 4 și 5 iunie 2014

**Comisia pentru comunitățile de români din afara granițelor țării
și-a desfășurat lucrările în zilele de 3, 4 și 5 iunie 2014**

La lucrările comisiei din zilele de **3, și 4 iunie 2014** au participat 14 deputați din totalul de 15 membri:

Mircea Lubanovici - președinte (PDL), Mircea Dolha (PNL) - vicepreședinte, Mihai Bogdan Diaconu (PSD) - vicepreședinte, Niculina Mocioi (PPDD) - vicepreședinte, Mihai Deaconu (PPDD) - secretar, Ninel Peia (PSD) - secretar, Maria Grecea (PNL), Ovidiu-Cristian Iane (PSD), Aurelian Mihai (neafiliat), Constantin-Stelian-Emil Moț (PSD), Ovidiu Alexandru Raețchi (PC), Ion Stan (PSD), Eugen Tomac (neafiliat) și Elena - Ramona Uioreanu (PNL)

Au absentat:

Adrian Mocanu (PSD)

Ședința Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării din ziua de 3 iunie a fost condusă de domnul deputat Mircea Lubanovici, președintele Comisiei.

În deschiderea ședinței domnul deputat Mircea Lubanovici a supus la vot ordinea de zi a ședinței, care a fost aprobată cu unanimitate de voturi.

Ședința comisiei a continuat cu întâlnirea membrilor Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării cu domnul Bogdan Panait.

Problema protecției și promovării drepturilor copilului precum și adopțiile internaționale au devenit o preocupare constantă pentru membrii Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării. Pentru o vedere în ansamblu a sistemului adopțiilor internaționale și găsirea unor soluții de reducere a termenului adopțiilor internaționale, a fost invitat din partea Comisiei, domnul Bogdan Panait.

Temele de dezbatere au fost variate plecând de la procesul evaluării adopțiilor, prioritățile adopțiilor, perioada de încuviințare a adopțiilor, monitorizarea postadopție, modalitățile de sprijinire a adopțiilor, continuând cu problemele apărute în sistemul adopțiilor.

Ultimele estimări arată că sistemul de protecție socială din România s-a dezvoltat în ultimii ani în special în sfera furnizării de prestații sociale. Acest lucru a fost observat în cadrul programelor pe care UNICEF România le susține în domeniul protecției și promovării drepturilor copilului.

În aria dezvoltării de servicii de protecție specializată pentru copii în nevoi se consideră că s-au făcut progrese în privința promovării drepturilor copilului în România. Așa au luat ființă servicii de tip rezidențial sub formă de centre de plasament sau servicii de tip familial, cu precădere cele de asistență maternală.

Lucrând în domeniul asistenței sociale din 1988, fost președinte al Oficiului Român pentru Adopții și fost secretar de stat al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Copilului (ANPDC), domnul Bogdan Panait aduce în atenția membrilor Comisiei, confuziile care se creează între adopții și sistemul de protecție socială, precum și vulnerabilitatea sistemului de

protecție socială apărute la nivel local din cauza unor prevederi legislative, a unor condiționalități legate de construcția instituțională, în speță monitorizarea, evaluarea și inspectarea.

În intervenția sa, domnul Bogdan Panait a explicat că, pentru ca un copil să fie adoptat trebuie să treacă de sistemul de protecție și aduce în atenția membrilor comisiei Convenția de la Haga asupra protecției copiilor și cooperării în materia adopțiilor internaționale.

Capitolul I, articolul 1, al Convenției stipulează că, obiectul Convenției îl reprezintă stabilirea garanțiilor pentru ca adopțiile internaționale să se îndeplinescă în interesul superior al copilului și în respectul drepturilor fundamentale care îi sunt recunoscute în dreptul internațional; instaurarea unui sistem de cooperare între statele contractante pentru a asigura respectul acestor garanții și să prevină astfel răpirea, vânzarea sau traficul de copii precum și recunoașterea în statele contractante a adopțiilor realizate potrivit convenției.

În articolul 2, al convenției se stipulează că, aplicarea convenției se face în cazul în care un copil având reședința obișnuită într-un stat contractant (statul de origine), a fost, este sau urmează a fi deplasat către un alt stat contractant (statul primitor), fie după adopția sa în statul de origine de către soții sau de către o persoană având reședința obișnuită în statul primitor, fie în vederea unei asemenea adopții în statul primitor sau în statul de origine.

Intervenția domnului deputat Mircea Lubanovici, președinte al Comisiei pentru comunitățile de români din afara granițelor țării readuce în discuție problemele legate de necesitatea reducerii termenului adopțiilor internaționale și monitorizarea postadopție în vederea respectării și protejării drepturilor copilului.

După cum preciza domnul Bogdan Panait, adopțiile internaționale sunt de durată. Revenind la Convenția de la Haga, capitolul II, Condițiile adopțiilor internaționale, se poate observa timpul îndelungat al adopțiilor. Astfel, articolul 4, al prezentei Convenții, stipulează că, adopțiile vizate prin

convenție nu pot avea loc decât dacă autoritățile competente ale statului de origine au stabilit că copilul este adoptabil, au constatat, după luarea în considerare a posibilităților plasamentului copilului în statul său de origine, că o adopție internațională corespunde interesului superior al copilului, și s-au asigurat că: persoanele, instituțiile și autoritățile al căror consimțământ este cerut pentru adopție au primit sfaturile necesare și au fost corespunzător informate asupra consecințelor consimțământului lor, și-au dat în mod liber consimțământul în formele legale cerute și că acest consimțământ a fost dat sau constatat în scris, consimțămintele nu au fost obținute prin contraplată sau contraprestație de orice fel și că nu au fost retrase, consimțământul mamei, dacă este cerut, nu a fost dat decât după nașterea copilului și de asemenea s-au asigurat, ținând seama de vârsta și maturitatea copilului.

Tot în cadrul aceleiași convenții, capitolul 5, se specifică că, adopțiile vizate prin convenție nu pot avea loc decât dacă autoritățile competente ale statului primitor au constatat că viitorii părinți adoptivi sunt corespunzători și apți să adopte, s-au asigurat că viitorii părinți adoptivi s-au bucurat de sfaturile necesare și au constatat că copilul este sau va fi autorizat să intre și să locuiască permanent în acest stat.

Domnul Bogdan Panait aduce aici în atenția membrilor comisiei desemnarea autorităților și atribuțiile ce le revin pentru a duce la îndeplinire obligațiile ce le sunt impuse prin convenție.

Ședința comisiei a continuat cu problemele adopțiilor internaționale în unele state membre, iar în vederea îmbunătățirii regimului adopțiilor membrii comisiei au propus elaborarea unei inițiative legislative și stabilirea unei echipe de lucru.

Ședințele comisiei au continuat cu prezentarea petiției trimisă în atenție domnului deputat Mihai Aurelian de către un cetățean român stabilit în Spania.

Cetățeanul român, cu rezidența în Spania, rămâne fără apartamentul obținut prin credit ipotecar în anul 2006. Cu ratele plătite la zi și fără o

înștiințare scrisă, banca îi confiscă apartamentul. Deși în litigiu cu banca, petentul continuă să plătească ratele.

Petiția scoate în evidență faptul că, petentul află despre eroarea Bancii doar în luna mai 2011, după încă o verificare a contului bancar.

După cum se precizează în petiție, în luna Iulie 2010, apartamentul este luat de către bancă, iar în anul 2011 apartamentul este scos la licitație.

Cu dovezile privind plata la zi a apartamentului, s-a descoperit eroarea judiciară, nefiind verificate contul și plățile.

În luna Decembrie 2011, pe numele petentului a ajuns un ordin de evacuare în care banca îl invită să părăsească locuința în maxim o lună.

În luna iunie 2012, petentul reușește suspendarea primului ordin de evacuare prin ordin judecătoresc, având în vedere faptul că minorul (fetița) se află în cursul anului școlar (2011-2012).

În luna septembrie 2012, petentul primește cel de-al doilea ordin de evacuare, iar în luna octombrie a aceluiași an, primește cel de-al treilea ordin de evacuare.

La primirea celui de-al treilea ordin, petentul reușește să arate poliției facturile plătite la zi.

Petiția scoate în evidență faptul că, în momentul ajungerii executorilor judecătorești și a avocatului, cu dovezile privind plata la zi a ratelor, ordinul de evacuare a fost suspendat.

În urma suspendării ordinului de evacuare, executorul judecătoresc și avocatul au înștiințat judecătorul despre neregulile grave ale băncii.

Respins de mai multe ori, petentul reușește să obțină un avocat din oficiu.

Potentul reușește să obțină un ordin de rămânere în apartament până la terminarea anului școlar al minorului (iunie 2013). În luna aprilie 2013, petentul reușește să mai obțină și doi avocați din oficiu. După cum se precizează în petiție, pentru anularea vechii sentințe angajează un avocat pentru anularea sentinței pe motivul neînștiințării și judecării în lipsă, precum și anularea execuției ipotecare și a clauzelor abuzive din contractul

ipotekar. Cel de al doilea avocat este mandatat pentru fals în documente, furt calificat și daune materiale și morale.

În luna iunie 2013, unul dintre avocați prezintă Instanței actele doveditoare a plățiiilor, precum și cererea de suspendare a oricărei evacuări, până la rezolvarea cazului.

Până în prezent, după cum a menționat petentul, nu a intrat în posesia unei copii a sentinței care să arate eroarea judiciară, deși avocatul care se ocupă de caz a solicitat în repetate rânduri întreruperea evacurii și obținerea anulării execuției de evacuare.

La cel de al 4-lea ordin de evacuare a asistat și presa.

După alte solicitări repetate ale petentului și avocatului, de soluționare a cazului, către autoritățile abilitate, decizia finală a Tribunalului din Madrid, comunicată telefonic, după cum se stipulează în petiție, este adresarea către Curtea Europeană pentru drepturile omului de la Strasbourg.

Solicitarea petentului continuă cu propunerea elaborării unei inițiative legislative pentru protejarea românilor din Spania, precum și a celor care au credite ipotecare la băncile spaniole.

Următorul punct al ordinii de zi l-a reprezentat dezbaterea asupra propunerii legislative pentru modificarea art.5 din Legea nr.299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindenii (Pl x 268/2014), inițiator deputat Natalia-Elena Intotero și semnată de 34 de parlamentari, cu care Comisia a fost sesizată în fond.

Propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea art.5 din Legea nr. 299/2007 privind sprijinul acordat românilor de pretutindenii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul îmbunătățirii normei actuale.

Membrii comisiei au examinat propunerea legislativă supusă dezbaterii, expunerea de motive și avizul favorabil cu observații și propuneri al Consiliului Legislativ trimis cu adresa 29 din 15.01.2014, precum și punctul de vedere al Guvernului care nu susține adoptarea inițiativei legislative.

În urma dezbaterilor, cu unanimitate de voturi, membrii comisiei au hotărât continuarea dezbaterilor în ședința viitoare.

Joi, 5 iunie 2014

Studiu individual asupra comunităților de români din afara granițelor.

**PREȘEDINTE,
Mircea Lubanovici**